

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kzz 137/06
11.12.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Slobodana Rašića, članova veća i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela falsifikovanje isprave iz čl.233. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije, podignutog protiv pravnosnažnih rešenja Opštinskog suda u Kraljevu Ki.267/04 od 17.12.2004. godine i Kv.br.490/04 od 30.12.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu čl.422. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obavještenih, Republičkog javnog tužioca i okrivljenog AA, dana 11.12.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije, UKIDAJU SE pravnosnažna rešenja Opštinskog suda u Kraljevu Ki.267/04 od 17.12.2004. godine i Kv.br.490/04 od 30.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Na osnovu krivične prijave BB protiv AA, Opštinsko javno tužilaštvo u Kraljevu je svojim aktom Kt.br.343/04 od 10.08.2004. godine tražilo od istražnog sudije Opštinskog suda u Kraljevu sprovođenje određenih istražnih radnji protiv AA zbog krivičnog dela falsifikovanje isprave iz čl.233. stav 1. KZ RS, sa predlogom da se u svojstvu osumnjičenog sasluša AA a u svojstvu svedoka SS, advokat.

U krivičnoj prijavi, BB je naveo da je AA kao punomoćnik VV, podneo Opštinskom sudu u Kraljevu tužbu protiv BB radi smetanja poseda, ali je u vreme podnošenja tužbe, VV preminuo, te da je okrivljeni AA falsifikovao punomoćje na osnovu kog je bio ovlašćen da angažuje SS, advokata za zastupanje pred Opštinskim sudom u Kraljevu po predmetnoj tužbi za smetanje poseda.

U postupku sprovođenja određenih istražnih radnji, osumnjičeni AA je angažovao branioca, advokata SS, odnosno isto lice koje je zastupalo i tužbu zbog smetanja poseda.

Po prijemu predloga za sprovođenje određenih istražnih radnji Opštinskog javnog tužilaštva u Kraljevu, sud je prvo pozvao samo osumnjičenog AA, koji je na zakazano saslušanje došao u pratnji branioca, advokata SS i dao iskaz u njegovom prisustvu. Iako je istražnom sudiji bilo poznato da je advokat SS predložen za svedoka, u trenutku saslušanja osumnjičenog AA, istražni sudija se saglasio sa izraženom voljom osumnjičenog da ga u ovom postupku brani lice koje je u istom postupku predloženo i za svedoka.

Nakon što je osumnjičeni dao svoj iskaz - odbranu, istražni sudija je doneo rešenje Ki.267/04 od 17.12.2004. godine, kojim se uskraćuje SS postupanje u svojstvu branioca okrivljenog AA, shodno čl.70. stav 2. ZKP, a koje rešenje je potvrđeno rešenjem Opštinskog suda u Kraljevu Kv.br.490/04 od 30.12.2004. godine.

Protiv navedenih rešenja Opštinskog suda u Kraljevu, Republički javni tužilac Srbije, podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.97. tač.2. i 3. ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud uvaži zahtev kao osnovan i u smislu čl.425. stav 1. ZKP i ukine pravnosnažna rešenja Opštinskog suda u Kraljevu Ki.267/04 od 17.12.2004. i Kv.br.490/04 od 30.12.2004. godine, zbog povrede odredaba čl.97. tač.2. i 3. ZKP.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu čl.422. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca i okrivljenog AA, razmotrio spise predmeta zajedno sa pravnosnažnim rešenjima protiv kojih je izjavljen zahtev za zaštitu zakonitosti, pa je po oceni navoda i predloga u zahtevu, našao:

Zahtev je osnovan.

Čl.70. stav 2. Zakonika o krivičnom postupku, propisuje da branilac ne može biti ni lice koje je kao svedok pozvano na glavni pretres osim ako je po ZKP oslobođeno dužnosti svedočenja, i izjavilo je da neće da svedoči, pa imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o sprovođenju određenih istražnih radnji, što znači da krivični postupak nije još ni pokrenut, niti je branilac pozvan kao svedok za glavni pretres, nije bilo mesta pozivanju na odredbe čl.70. stav 2. ZKP u pravnosnažnom rešenju protiv koga je podignut zahtev za zaštitu zakonitosti.

Čl.97. Zakonika o krivičnom postupku, predviđa situaciju kad se jedno lice ne može ni u kom slučaju saslušati kao svedok, tako što navodi, lica koja bi svojim iskazom povredila dužnost čuvanja državne, vojne ili službene tajne, dok ga nadležni organ ne oslobodi te dužnosti, dalje, branilac okrivljenog o onome što mu je okrivljeni kao svom braniocu poverio i lica koja bi svojim iskazom povredila dužnost čuvanja profesionalne tajne (verski ispovednik, advokat, lekar, babica i dr.), osim ako je oslobođeno te dužnosti posebnim propisom ili izjavom lica u

čiju je korist ustanovljeno čuvanje tajne, dok čl.237. Zakona o parničnom postupku, predviđa da svedok može uskratiti svedočenje onome što mu je stranka kao svom punomoćniku poverila, o onome o čemu mu je stranka ili drugo lice poverilo kao verskom ispovedniku ili činjenicama koje je svedok saznao kao advokat, lekar ili u vršenju nekog drugog poziva ili neke druge delatnosti, ako postoji obaveza da se kao tajna čuva ono što se saznalo u vršenju tog poziva ili delatnosti, te da predsednik veća mora svedoka upozoriti i na njihovo pravo da mogu uskratiti davanje iskaza.

S obzirom na sadržinu navedenih zakonskih odredaba i imajući u vidu da je nesporno da je advokat SS bio u dužem poslovnom odnosu sa okrivljenim AA, s obzirom da je bio njegov punomoćnik u parnici, povodom koje se vodi ovaj krivični postupak, a da je u ovom krivičnom postupku bio njegov branilac, te da je u sklopu vršenja svog poziva advokata i vršenja uloge branioca u krivičnom postupku došao do informacije koja se odnosi na sporno punomoćje, te da, obzirom na samu funkciju branioca i pripremanje odbrane o spornom punomoćju, morao da razgovara sa svojim branjenikom, te samim tim on o ovim činjenicama nije mogao da svedoči, s obzirom na odredbe iz čl.97. ZKP, iako je tužilac to predložio.

Iz iznetih razloga, pravnosnažnim rešenjem povređene su odredbe iz čl.97. Zakonika o krivičnom postupku, pa stoga a i zato što su te povrede učinjene na štetu okrivljenog AA, s obzirom da mu je ograničeno pravo na odbranu, Vrhovni sud je na osnovu čl.425. stav 1. ZKP, odlučio kao u izreci ovog rešenja.

Z a p i s n i č a r Predsednik veća-sudija

Nebojša Pavlović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm